

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 5ης Απριλίου 2017*

«Αίτηση αναιρέσεως — Ντάμπινγκ — Εκτελεστικός κανονισμός (ΕΕ) 924/2012 — Εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας — Κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 — Άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11 — Εξαίρεση ορισμένων εξαγωγικών συναλλαγών από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ — Δίκαιη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας σε περίπτωση εισαγωγών από χώρα χωρίς οικονομία της αγοράς»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-376/15 P και C-377/15 P,

με αντικείμενο δύο αιτήσεις αναιρέσεως δυνάμει του άρθρου 56 του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ασκηθείσες στις 9 Ιουλίου 2015,

Changshu City Standard Parts Factory, με έδρα το Changshu City (Κίνα),

Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd, με έδρα το Ningbo (Κίνα), εκπροσωπούμενες από τους R. Antonini και E. Monard, avocats,

αναιρεσείουσες,

όπου οι λοιποί διάδικοι στην αναιρετική διαδικασία είναι:

το **Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, εκπροσωπούμενο από τον B. Driessen καθώς και από την S. Boelaert, επικουρούμενους από τον N. Tuominen, avocat,

καθού πρωτοδίκως,

η **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και M. França,

το **European Industrial Fasteners Institute AISBL (EIFI)**, με έδρα τις Βρυξέλλες (Βέλγιο),

παρεμβαίνοντες πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και Κ. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: P. Mengozzi

γραμματέας: M. Aleksejev, διοικητικός υπάλληλος,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 22ας Ιουνίου 2016,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 7ης Δεκεμβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με τις αιτήσεις τους αναίρεσεως, οι Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd ζητούν την αναίρεση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2015, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (T-558/12 και T-559/12, μη δημοσιευθείσα, στο εξής: ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση, EU:T:2015:237), με την οποία το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τις προσφυγές τους με αίτημα την ακύρωση του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 924/2012 του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 91/2009 για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2012, L 275, σ. 1, στο εξής: επίδικος κανονισμός).

Το νομικό πλαίσιο

Το διεθνές δίκαιο

- 2 Με την απόφαση 94/800/ΕΚ, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σχετικά με την εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σύναψη των συμφωνιών που απέρρευσαν από τις πολυμερείς διαπραγματεύσεις του Γύρου της Ουρουγουάης (1986-1994), καθ' όσον αφορά τα θέματα που εμπίπτουν στις αρμοδιότητές της (ΕΕ 1994, L 336, σ. 1), το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενέκρινε τη Συμφωνία για την ίδρυση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), που υπογράφηκε στο Μαρακές στις 15 Απριλίου 1994, καθώς και τις συμφωνίες που περιλαμβάνονται στα παραρτήματα 1 έως 3 της συμφωνίας αυτής, στις οποίες περιλαμβάνεται η Συμφωνία για την εφαρμογή του άρθρου VI της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου του 1994 (ΕΕ 1994, L 336, σ. 103, στο εξής: συμφωνία αντιντάμπινγκ).
- 3 Το άρθρο 2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ φέρει τον τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ». Το άρθρο 2.4 της συμφωνίας αυτής ορίζει τα εξής:

«Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται εύλογη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας, και συνήθως το στάδιο εξόδου εκ του εργοστασίου, και πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν σε χρόνο όσο γίνεται πλησιέστερο. Για κάθε περίπτωση λαμβάνονται δεόντως υπόψη, με βάση τα ατομικά στοιχεία της υπόθεσης, διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών, συμπεριλαμβανομένων των διαφορών που υφίστανται όσον αφορά τους γενικούς και ειδικούς όρους και προϋποθέσεις πώλησης, τη φορολογία, τα στάδια εμπορίας, τις ποσότητες, τα φυσικά χαρακτηριστικά και οποιεσδήποτε άλλες διαφορές οι οποίες αποδεδειγμένα επηρεάζουν ομοίως τη συγκρισιμότητα των τιμών. Στις περιπτώσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στην παράγραφο 3, πρέπει επίσης να λαμβάνονται υπόψη τα έξοδα που ανακύπτουν μεταξύ εισαγωγής και μεταπώλησης (συμπεριλαμβανομένων των δασμών και των φόρων) και τα αντίστοιχα πραγματοποιούμενα κέρδη. Εάν, στις περιπτώσεις αυτές, έχει επηρεασθεί η συγκρισιμότητα των τιμών, οι αρχές καθορίζουν την κανονική αξία για στάδιο εμπορίας αντίστοιχο του σταδίου εμπορίας που ισχύει για την κατασκευασμένη τιμή εξαγωγής ή συνεκτιμούν δεόντως τους παράγοντες που προβλέπονται από την παρούσα παράγραφο. Οι αρχές οφείλουν να ενημερώνουν τους ενδιαφερομένους σχετικά με τα στοιχεία που απαιτούνται για τη διασφάλιση δίκαιων όρων σύγκρισης, ενώ το βάρος της απόδειξης που επιβάλλουν στους ενδιαφερομένους δεν πρέπει να είναι υπέρμετρο.»

- 4 Το άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας αυτής έχει ως εξής:

«Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 4, που διέπουν τα σχετικά με τη δίκαιη σύγκριση, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά το στάδιο της έρευνας κρίνεται καταρχήν με βάση τη σύγκριση κάποιας σταθμισμένης μέσης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών που έχουν ισχύσει για όλες τις ανάλογες εξαγωγικές πράξεις ή με βάση τη σύγκριση της κανονικής αξίας με τις τιμές εξαγωγής για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Η κανονική αξία, η οποία έχει προκύψει από τη στάθμιση των μέσων όρων, είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές των επιμέρους εξαγωγικών πράξεων, εφόσον οι αρχές διαπιστώνουν ότι οι τιμές εξαγωγής διαφέρουν συστηματικά και σε μεγάλο βαθμό ανάλογα με την ταυτότητα του αγοραστή, την περιφέρεια ή τη χρονική περίοδο και εφόσον εξηγείται ο λόγος για τον οποίο οι διαφορές αυτού του είδους δεν είναι δυνατό να ληφθούν καταλλήλως υπόψη μέσω της σύγκρισης των σταθμισμένων μέσων όρων μεταξύ τους ή μέσω της σύγκρισης της μίας συναλλαγής με την άλλη.»

Το δίκαιο της Ένωσης

- 5 Κατά την ημερομηνία εκδόσεως του επίδικου κανονισμού, οι διατάξεις που ρύθμιζαν τη λήψη μέτρων αντιντάμπινγκ από την Ευρωπαϊκή Ένωση περιλαμβάνονταν στον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 2009, L 343, σ. 51, και διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 765/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2012 (ΕΕ 2012, L 237, σ. 1) (στο εξής: βασικός κανονισμός).

- 6 Το άρθρο 1, παράγραφοι 2 και 4, του εν λόγω κανονισμού όριζε τα εξής:

«2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

[...]

4. Για τους σκοπούς της εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, ως “ομοειδές προϊόν” νοείται ένα πανομοιότυπο προϊόν, δηλαδή όμοιο από κάθε άποψη με το εξεταζόμενο προϊόν ή, ελλείψει τούτου, ένα άλλο προϊόν το οποίο, αν και όχι όμοιο από κάθε άποψη, έχει χαρακτηριστικά που παρουσιάζουν σημαντική ομοιότητα προς εκείνα του υπό εξέταση προϊόντος.»

- 7 Το άρθρο 2 του ίδιου κανονισμού, με τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ», είχε ως εξής:

«[...]

Γ. Σύγκριση

10. Μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας διεξάγεται δίκαιη σύγκριση. Η σύγκριση αυτή αφορά το ίδιο στάδιο εμπορίας και πωλήσεις πραγματοποιηθείσες σε ημερομηνίες όσο το δυνατόν εγγύτερες, λαμβάνονται δε δεόντως υπόψη άλλες διαφορές που επηρεάζουν τη συγκρισιμότητα των τιμών. Όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής που διαμορφώνεται δεν πληρούν αυτές τις προϋποθέσεις σύγκρισης, πραγματοποιούνται προσαρμογές για κάθε περίπτωση, με βάση τα ατομικά της στοιχεία προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο [ισχυρισμός] και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές και, κατ' επέκταση, τη συγκρισιμότητα των τιμών. Πρέπει να αποφεύγεται οποιαδήποτε επανάληψη προσαρμογής που έχει ήδη γίνει, ιδιαίτερα όταν πρόκειται για εκπτώσεις επί της

τιμής και επιστροφές, για τις ποσότητες και για το στάδιο εμπορίας. Όταν πληρούνται οι προκαθορισμένες προϋποθέσεις, είναι δυνατό να πραγματοποιούνται προσαρμογές, όσον αφορά τους ακόλουθους παράγοντες:

[...]

Δ. Περιθώριο ντάμπινγκ

11. Με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης, η ύπαρξη περιθωρίων ντάμπινγκ κατά την περίοδο έρευνας προσδιορίζεται κατά κανόνα με βάση τη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα ή με βάση τη σύγκριση επιμέρους κανονικών αξιών και επιμέρους τιμών εξαγωγής στην Κοινότητα για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά. Παρόλα αυτά, όταν για τον καθορισμό της κανονικής αξίας έχει ληφθεί ως βάση ο σταθμισμένος μέσος όρος, η κανονική αυτή αξία είναι δυνατό να συγκρίνεται με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Κοινότητα, υπό την προϋπόθεση ότι εφαρμόζονται συστηματικά τιμές εξαγωγής οι οποίες διαφέρουν σημαντικά ανάλογα με τον αγοραστή, την περιοχή ή τη χρονική περίοδο, ενώ η εφαρμογή των μεθόδων που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου δεν θα οδηγούσε στη διαπίστωση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ σε όλη τους την έκταση. Η παρούσα παράγραφος δεν αποκλείει τη χρήση δειγματοληψιών σύμφωνα με το άρθρο 17.

[...]»

8 Το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3 και 8, του εν λόγω κανονισμού προέβλεπε τα εξής:

«2. Ο προσδιορισμός της ζημίας γίνεται με βάση θετικά αποδεικτικά στοιχεία και προϋποθέτει αντικειμενική εξέταση τόσο:

α) του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ και της επίδρασής τους στις τιμές των ομοειδών προϊόντων στην αγορά της Κοινότητας, όσο και

β) των συνεπειών των εισαγωγών αυτών για την κοινοτική βιομηχανία.

3. Προκειμένου περί του όγκου των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ, εξετάζεται κατά πόσον έχει σημειωθεί σημαντική αύξηση των εισαγωγών αυτών, είτε σε απόλυτα μεγέθη, είτε σε συνάρτηση με την παραγωγή ή την κατανάλωση στην Κοινότητα. Προκειμένου περί της επίδρασης των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ επί των τιμών, εξετάζεται κατά πόσον έχουν πραγματοποιηθεί εισαγωγές με πρακτικές ντάμπινγκ σε τιμές αισθητά κατώτερες από τις τιμές που εφαρμόζει για τα ομοειδή προϊόντα η κοινοτική βιομηχανία ή κατά πόσον εισαγωγές αυτού του είδους προκαλούν με οποιονδήποτε τρόπο τη συμπίεση των τιμών σε σημαντικό βαθμό ή τη σε σημαντικό βαθμό παρακώλυση της αύξησης των τιμών που θα είχε σημειωθεί σε αντίθετη περίπτωση. Κανένας από τους ανωτέρω παράγοντες, ούτε περισσότεροι εξ αυτών από κοινού δεν έχουν κατ' ανάγκη αποφασιστική σημασία.

[...]

8. Οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται σε συνάρτηση με την παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος από την κοινοτική βιομηχανία, εφόσον υπάρχουν διαθέσιμα στοιχεία τα οποία επιτρέπουν τον χωριστό προσδιορισμό της εν λόγω παραγωγής βάσει ορισμένων κριτηρίων, όπως είναι η μέθοδος παραγωγής, οι πωλήσεις των παραγωγών και τα κέρδη. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατός ο χωριστός προσδιορισμός της εν λόγω παραγωγής, οι επιπτώσεις των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ αξιολογούνται μέσω της εξέτασης

της παραγωγής της πλέον περιορισμένης ομάδας ή φάσματος προϊόντων, που περιλαμβάνει το ομοειδές προϊόν και σε σχέση με την οποία ομάδα ή φάσμα προϊόντων είναι δυνατό να συγκεντρωθούν οι απαραίτητες πληροφορίες.»

Το ιστορικό των διαφορών και ο επίδικος κανονισμός

- 9 Οι αναιρεσείουσες είναι εταιρίες εγκατεστημένες στην Κίνα, οι οποίες δραστηριοποιούνται στον τομέα της παραγωγής ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα που προορίζονται για πώληση εντός της εγχώριας αγοράς ή για εξαγωγή, μεταξύ άλλων, προς την Ευρωπαϊκή Ένωση (στο εξής: υπό εξέταση προϊόν).
- 10 Με τον κανονισμό (ΕΚ) 91/2009, της 26ης Ιανουαρίου 2009, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ 2009, L 29, σ. 1), το Συμβούλιο επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές του υπό εξέταση προϊόντος.
- 11 Στις 28 Ιουλίου 2011, το Όργανο Επίλυσης Διαφορών (ΟΕΔ) του ΠΟΕ ενέκρινε την έκθεση του δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, το οποίο έχει συσταθεί στο πλαίσιο του ΠΟΕ, καθώς και την έκθεση της ειδικής ομάδας, όπως τροποποιήθηκε από την έκθεση του εν λόγω δευτεροβάθμιου δικαιοδοτικού οργάνου, για την υπόθεση «Ευρωπαϊκές Κοινότητες – Οριστικά μέτρα αντιντάμπινγκ για ορισμένους συνδετήρες από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Κίνας» (WT/DS397). Με τις εκθέσεις αυτές διαπιστώθηκε ότι η Ένωση είχε παραβεί ορισμένες διατάξεις του δικαίου του ΠΟΕ.
- 12 Στις 6 Μαρτίου 2012, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 1515/2001 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2001, για τα μέτρα που μπορεί να λάβει η Κοινότητα μετά από έκθεση που εγκρίνει το Όργανο Επίλυσης Διαφορών του ΠΟΕ σχετικά με μέτρα αντιντάμπινγκ και αντεπιδοτήσεων (ΕΕ 2001, L 201, σ. 10), η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δημοσίευσε ανακοίνωση σχετικά με τα μέτρα αντιντάμπινγκ που ισχύουν για τις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, σε συνέχεια των συστάσεων και των αποφάσεων που εγκρίθηκαν από το ΟΕΔ στις 28 Ιουλίου 2011 στην [υπόθεση] ΕΚ – Συνδετήρες (DS397) (ΕΕ 2012, C 66, σ. 29).
- 13 Σύμφωνα με την ανακοίνωση αυτή, η Επιτροπή κίνησε διαδικασία επανεξετάσεως των μέτρων αντιντάμπινγκ βάσει του κανονισμού 1515/2001, προκειμένου να προσδιορισθεί με ποιον τρόπο έπρεπε να τροποποιηθεί ο κανονισμός 91/2009 ώστε να συνάδει με τις προαναφερθείσες συστάσεις και αποφάσεις του ΟΕΔ. Κατόπιν της εν λόγω επανεξετάσεως, στις 4 Οκτωβρίου 2012 το Συμβούλιο εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό.
- 14 Όσον αφορά τη σύγκριση μεταξύ της τιμής εξαγωγής και της κανονικής αξίας, το Συμβούλιο απέρριψε τα αιτήματα προσαρμογής που υπέβαλαν ορισμένα ενδιαφερόμενα μέρη, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού, για διαφορές σχετικές με το κόστος παραγωγής, καθώς και με την αποδοτικότητα και την παραγωγικότητα.
- 15 Όσον αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, καθόσον, κατ' εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, η κανονική αξία είχε καθορισθεί με βάση στοιχεία αφορώντα τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς, και συγκεκριμένα την Ινδία, και ιδίως με βάση στοιχεία που προσκόμισε Ινδός παραγωγός (στο εξής: Ινδός παραγωγός). το Συμβούλιο επισήμανε κατ' ουσίαν, με τις αιτιολογικές σκέψεις 82, 102 και 109 του επίδικου κανονισμού, ότι η σύγκριση της μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών εξαγωγής πραγματοποιήθηκε εξαιρουμένων των συναλλαγών που αφορούσαν τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος τους οποίους εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς, για τους οποίους δεν κατασκευάστηκε ούτε πωλήθηκε κανένας αντίστοιχος τύπος από τον Ινδό παραγωγό. Το Συμβούλιο διευκρίνισε ότι η μέθοδος αυτή θεωρήθηκε ως η πλέον αξιόπιστη βάση για τον καθορισμό του επιπέδου ντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, τυχόν προσπάθεια να αντιστοιχούν όλοι οι τύποι του υπό εξέταση

προϊόντος τους οποίους εξάγουν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς σε τύπους λιάν παρεμφερείς με τους τύπους των προϊόντων που κατασκεύαζε και πωλούσε ο Ινδός παραγωγός θα είχε ως συνέπεια ανακριβή πορίσματα. Επιπλέον, το Συμβούλιο αποσαφήνισε ότι εκτιμά ότι οι εξαγωγικές συναλλαγές που χρησιμοποιήθηκαν για τον υπολογισμό του ντάμπινγκ ήταν αντιπροσωπευτικές για όλους τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς.

- 16 Το άρθρο 1 του επίδικου κανονισμού μείωσε τον δασμό αντιντάμπινγκ, που είχε επιβληθεί με τον κανονισμό 91/2009, σε 38,3 % για την Changshu City Standard Parts Factory και διατήρησε στο 64,3 % τον δασμό αντιντάμπινγκ που είχε επιβληθεί για τη Ningbo Jinding Fastener.

Η διαδικασία ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

- 17 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 24 Δεκεμβρίου 2012, οι νυν αναιρεσείουσες άσκησαν προσφυγές με αίτημα την ακύρωση του επίδικου κανονισμού.
- 18 Με διάταξη του προέδρου του τέταρτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου της 6ης Μαΐου 2014, οι υποθέσεις T-558/12 και T-559/12 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.
- 19 Προς στήριξη των προσφυγών τους ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου, οι νυν αναιρεσείουσες πρόεβαλαν δύο λόγους ακυρώσεως.
- 20 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως αντλούνταν από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', και παράγραφοι 8, 9 και 11, καθώς και του άρθρου 9, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, από παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και από παράβαση του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Στο πλαίσιο αυτού του λόγου ακυρώσεως, οι νυν αναιρεσείουσες προσήψαν στο Συμβούλιο και στην Επιτροπή ότι εξαίρεσαν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ τις συναλλαγές για τους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος που εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς, για τους οποίους δεν κατασκευάστηκε ούτε πωλήθηκε κανένας αντίστοιχος τύπος από τον Ινδό παραγωγό. Ως εκ τούτου, το 38 % των εξαγωγικών πωλήσεων της Changshu City Standard Parts Factory και το 43 % εκείνων της Ningbo Jinding Fastener εξαιρέθηκαν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 21 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλούνταν, κυρίως, από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ καθώς και, επικουρικός, από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ. Ο λόγος αυτός αφορούσε την απόρριψη των αιτημάτων προσαρμογής που είχαν υποβάλει οι νυν αναιρεσείουσες.
- 22 Με την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση, το Γενικό Δικαστήριο απέρριψε τους δύο λόγους ακυρώσεως που είχαν προβάλει οι νυν αναιρεσείουσες καθώς και τις προσφυγές στο σύνολό τους.

Τα αιτήματα των διαδίκων και η διαδικασία ενώπιον του Δικαστηρίου

- 23 Οι αναιρεσείουσες ζητούν από το Δικαστήριο:
- να αναιρέσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση·
 - να δεχθεί τα αιτήματα που είχαν υποβάλει στο πλαίσιο της προσφυγής που είχαν ασκήσει ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και να ακυρώσει τον επίδικο κανονισμό, καθό μέτρο τις αφορά, και

- να καταδικάσει το Συμβούλιο στα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι αναιρεσείουσες στο πλαίσιο των δικών ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου και ενώπιον του Δικαστηρίου και να αποφανθεί ότι οι παρεμβαίνοντες φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 24 Το Συμβούλιο ζητεί να απορριφθούν οι αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικαστούν οι αναιρεσείουσες στα έξοδα της αναιρετικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.
- 25 Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:
- να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως ως απαράδεκτες·
 - επικουρικώς, να απορρίψει τις αιτήσεις αναιρέσεως ως αβάσιμες, και
 - να καταδικάσει τις αναιρεσείουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 26 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 2015, αποφασίστηκε η συνεκδίκαση των υποθέσεων C-376/15 P και C-377/15 P προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των αιτήσεων αναιρέσεως

- 27 Οι αναιρεσείουσες προβάλλουν δύο λόγους προς στήριξη των αιτήσεών τους αναιρέσεως. Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά την εξαίρεση ορισμένων εξαγωγικών συναλλαγών από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως αφορά την εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης άρνηση να διενεργήσουν ορισμένες προσαρμογές στο πλαίσιο της συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής.

Επί του παραδεκτού της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P

- 28 Η Επιτροπή προβάλλει ένσταση απαραδέκτου της αιτήσεως αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P, δεδομένου ότι, κατά την άποψή της, η αίτηση αυτή είναι πανομοιότυπη με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-376/15 P. Κατά την Επιτροπή, υφίσταται, επομένως, ταυτότητα των διαδίκων, των προσβαλλομένων πράξεων, της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως και των επιχειρημάτων. Κατά την άποψή της, η αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P, η οποία ασκήθηκε σε ύστερο χρόνο, είναι κατά συνέπεια απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας.
- 29 Κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, ένδικο βοήθημα ή μέσο ασκηθέν μεταγενέστερα σε σχέση με άλλο ένδικο βοήθημα ή μέσο, το οποίο αφορά τους ίδιους διαδίκους, βασίζεται στους ίδιους λόγους και αποσκοπεί στην ακύρωση της ίδιας νομικής πράξεως, πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτο λόγω εκκρεμοδικίας (απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, *Diputación Foral de Vizcaya κ.λπ. κατά Επιτροπής*, C-465/09 P έως C-470/09 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2011:372, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 30 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι οι αιτήσεις αναιρέσεως στις υποθέσεις C-376/15 P και C-377/15 P αφορούν τους ίδιους διαδίκους. Επιπλέον, η αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P επαναλαμβάνει επί λέξει την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-376/15 P. Επομένως, οι δύο αυτές αιτήσεις αναιρέσεως στηρίζονται σε πανομοιότυπους λόγους αναιρέσεως, που αποσκοπούν στην αναίρεση της ίδιας αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου και στην ακύρωση της ίδιας νομικής πράξεως.

- 31 Υπό τις συνθήκες αυτές, η αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P, η οποία ασκήθηκε μεταγενέστερα σε σχέση με την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-376/15 P, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω εκκρεμοδικίας.

Επί του πρώτου λόγου αναιρέσεως στην υπόθεση C-376/15 P

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 32 Ο πρώτος λόγος αναιρέσεως αφορά τη συλλογιστική του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται στις σκέψεις 61 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Ο λόγος αυτός υποδιαίρεται σε τρία σκέλη.
- 33 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία της υποχρέωσης διενέργειας συγκρίσεως όλων των εξαγωγικών συναλλαγών δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Κατά τις αναιρεσείουσες, οι δύο αυτές διατάξεις θα πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι απαιτούν όλες οι εξαγωγικές πωλήσεις του υπό εξέταση προϊόντος, όπως αυτό ορίστηκε κατά την έναρξη της έρευνας, να περιλαμβάνονται στη σύγκριση προς τον σκοπό του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ. Η ερμηνεία αυτή απορρέει, κατά τις αναιρεσείουσες, από το γράμμα των εν λόγω διατάξεων καθώς και από την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Κατά την άποψη των αναιρεσείουσών, τυχόν συμπληρωματικές δυσχέρειες σχετιζόμενες με την εφαρμογή της λεγόμενης μεθόδου «της ανάλογης χώρας» δεν επιτρέπουν παρέκκλιση από τους κανόνες σχετικά με τον καθορισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 34 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες υποστηρίζουν ότι το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, συγχέοντας, αφενός, τις υποχρεώσεις τις οποίες επιβάλλουν το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και το άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, και, αφετέρου, τις υποχρεώσεις στον τομέα της συγκρισιμότητας των τιμών, τις οποίες επιβάλλουν το άρθρο 2, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού και το άρθρο 2.4 της εν λόγω συμφωνίας. Συναφώς, οι αναιρεσείουσες διευκρινίζουν ότι η συμβατότητα του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ προς το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και προς το άρθρο 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν θα πρέπει να αξιολογείται με βάση την έννοια των «συγκρίσιμων τιμών», όπως αποφάνθηκε το Γενικό Δικαστήριο στη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αλλά με βάση την έννοια των «συγκρίσιμων συναλλαγών». Κατά την άποψη των αναιρεσείουσών, όσον αφορά όλες τις συγκρίσιμες συναλλαγές, οι τιμές θα πρέπει να καθίστανται συγκρίσιμες, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 10, του βασικού κανονισμού και το άρθρο 2.4 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, πράγμα το οποίο ήταν εφικτό εν προκειμένω.
- 35 Στο πλαίσιο του τρίτου σκέλους του πρώτου λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προβάλλουν, επικουρικώς, ότι η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση της «δίκαιης σύγκρισης» δεν είναι σύμφωνη προς τις απαιτήσεις του άρθρου 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού και των άρθρων 2.4 και 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Συγκεκριμένα, κατά τις αναιρεσείουσες, πρώτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εξέτασε αν η χρήση άλλων μεθόδων καθορισμού της κανονικής αξίας μπορούσε να οδηγήσει σε μια «περισσότερο δίκαιη» σύγκριση από αυτήν που διενήργησαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Δεύτερον, η εκ μέρους του Γενικού Δικαστηρίου ανάλυση επιβεβαιώνει ότι η τήρηση των επιταγών του άρθρου 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν ήταν αδύνατη, αλλά απλώς δυσχερέστερη. Τρίτον, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως απέδωσε βαρύτητα στο ζήτημα αν οι νυν αναιρεσείουσες είχαν, ή όχι, συνεργαστεί με τα θεσμικά όργανα της Ένωσης επισημαίνοντας σ' αυτά με ποιον τρόπο θα μπορούσαν να τηρήσουν τις υποχρεώσεις που υπέχουν από το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού και από τα άρθρα 2.4 και 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ. Τέταρτον, η έννοια της «αντιπροσωπευτικότητας» των συναλλαγών, την οποία εξέτασε το Γενικό Δικαστήριο στις σκέψεις 81 και 83 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, δεν ασκεί, κατά την άποψη των αναιρεσείουσών, επιρροή.

- 36 Το Συμβούλιο και η Επιτροπή αμφισβητούν τα επιχειρήματα των αναιρεσειουσών. Προκαταρκτικώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι απαράδεκτος, καθόσον οι αναιρεσείουσες βάλλουν κατά της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο και δεν μνημονεύουν τη συγκεκριμένη πλάνη περί το δίκαιο στην οποία, κατά την άποψή τους, υπέπεσε το Γενικό Δικαστήριο. Επιπλέον, η Επιτροπή είναι της γνώμης ότι ο λόγος αυτός είναι αλυσιτελής.
- 37 Κυρίως, όσον αφορά το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν, αφενός, ότι ορθώς το Γενικό Δικαστήριο αρνήθηκε να εφαρμόσει την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), επί της προκειμένης περιπτώσεως και, αφετέρου, ότι η ερμηνεία την οποία προέκριναν οι αναιρεσείουσες δεν επιρρωννύεται από τις εκθέσεις του ΟΕΔ. Η Επιτροπή τονίζει επίσης ότι τα άρθρα 2.4 και 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ διαπνέονται από την αρχή της «δίκαιης συγκρίσεως». Κατά την Επιτροπή, το άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, του βασικού κανονισμού αποσκοπεί στο να μεταφέρει, στο δίκαιο της Ένωσης, το άρθρο 2.4 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ και καθιερώνει, ως εκ τούτου, την υπεροχή της εν λόγω αρχής.
- 38 Όσον αφορά το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή υποστηρίζουν, κατ' ουσίαν, ότι από το γράμμα του βασικού κανονισμού και της συμφωνίας αντιντάμπινγκ προκύπτει ότι η απαίτηση «δίκαιης συγκρίσεως» πρέπει να κατισχύει της υποχρέωσης υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ βάσει όλων των εξαγωγικών συναλλαγών. Επιπλέον, κατά το Συμβούλιο και την Επιτροπή, το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού παραθέτει μεν τις ειδικές μεθόδους υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, αλλά δεν υποκαθιστά τη γενική απαίτηση δίκαιης συγκρίσεως που προβλέπεται από το άρθρο 2, παράγραφος 10, του κανονισμού αυτού.
- 39 Όσον αφορά το τρίτο σκέλος του πρώτου λόγου αναιρέσεως, το Συμβούλιο και η Επιτροπή τονίζουν, πρώτον, ότι οι αναιρεσείουσες αφήνουν προφανώς να εννοηθεί ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης όφειλαν να επιλέξουν «την κατά το δυνατό πλέον δίκαιη» προσέγγιση, πράγμα το οποίο, κατά το Συμβούλιο και την Επιτροπή, είναι εσφαλμένο από νομικής απόψεως. Δεύτερον, κατά το Συμβούλιο και την Επιτροπή, η προσέγγιση που υιοθέτησαν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης ήταν δίκαιη, με δεδομένο ότι υπήρχε έλλειψη πληροφοριών σχετικά με τις τιμές που αφορούσαν τα μη πωλούμενα από τον Ινδό παραγωγό προϊόντα. Τρίτον, κατά τα εν λόγω θεσμικά όργανα, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς εκτίμησε ότι οι νυν αναιρεσείουσες όφειλαν και μπορούσαν να τεκμηριώσουν τις αξιώσεις τους. Τέταρτον, κατά την Επιτροπή, η έννοια της «αντιπροσωπευτικότητας» ασκεί επιρροή και πρέπει να εκτιμάται στο επίπεδο όχι εκάστου παραγωγού-εξαγωγέα, αλλά του συνόλου των συναλλαγών του υπό εξέταση προϊόντος. Επιπλέον, κατά την άποψη της Επιτροπής, η εξαίρεση των εξαγωγικών συναλλαγών έγινε κατά παντελώς τυχαίο τρόπο και δεν είχε ως σκοπό να επηρεάσει το αποτέλεσμα της αναλύσεως των θεσμικών οργάνων της Ένωσης.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

– Επί του παραδεκτού

- 40 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το Δικαστήριο δεν είναι αρμόδιο να εξακριβώνει τα πραγματικά περιστατικά ούτε, κατ' αρχήν, να εξετάζει τα αποδεικτικά στοιχεία που δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο σε σχέση με τα περιστατικά αυτά. Πράγματι, εφόσον η προσκόμιση των αποδεικτικών αυτών στοιχείων ήταν νομότυπη και εφόσον τηρήθηκαν οι γενικές αρχές του δικαίου καθώς και οι δικονομικοί κανόνες που διέπουν το βάρος αποδείξεως και τη διεξαγωγή των αποδείξεων, το Γενικό Δικαστήριο είναι το μόνο αρμόδιο να εκτιμά την αξία που πρέπει να αποδοθεί στα στοιχεία τα οποία του έχουν υποβληθεί. Επομένως, η εκτίμηση αυτή δεν αποτελεί νομικό ζήτημα υποκείμενο, ως τέτοιο, στον έλεγχο του Δικαστηρίου, υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως παραμορφώσεως του περιεχομένου των στοιχείων αυτών.

- 41 Με τα επιχειρήματα που προβάλλουν προς στήριξη του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως, οι αναιρεσείουσες προσάπτουν, κατ' ουσίαν, στο Γενικό Δικαστήριο, κυρίως, ότι προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ και, επικουρικώς, ότι προέβη σε ανάλυση που αντιβαίνει στο άρθρο 2, παράγραφοι 10 και 11, του κανονισμού αυτού και στα άρθρα 2.4 και 2.4.2 της συμφωνίας αυτής. Αντιθέτως προς ό,τι υποστηρίζει η Επιτροπή, τα επιχειρήματα αυτά δεν βάζουν κατά της εκτιμήσεως των πραγματικών περιστατικών στην οποία προέβη το Γενικό Δικαστήριο, αλλά βάζουν όντως κατά της ερμηνείας των κανόνων δικαίου στην οποία αυτό προέβη. Με τα επιχειρήματα αυτά, οι αναιρεσείουσες εντοπίζουν πλάνες περί το δίκαιο από τις οποίες πάσχει, κατά τη γνώμη τους, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση. Επομένως, τα εν λόγω επιχειρήματα αφορούν νομικά ζητήματα δυνάμενα να υπαχθούν στην κρίση του Δικαστηρίου κατ' αναίρεση.
- 42 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα με το οποίο η Επιτροπή προβάλλει απαράδεκτο του υπό κρίση λόγου αναιρέσεως.
- *Επί του αλυσιτελούς χαρακτήρα του πρώτου λόγου αναιρέσεως*
- 43 Η Επιτροπή φρονεί ότι ο πρώτος λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής.
- 44 Ωστόσο, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 56 των προτάσεών του, εάν τυχόν το Δικαστήριο δεχθεί αυτόν τον λόγο κρίνοντας, μεταξύ άλλων, ότι η ερμηνεία του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ, την οποία δέχθηκε το Γενικό Δικαστήριο, είναι εσφαλμένη, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση θα πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, πράγμα που θα οδηγήσει σε αναίρεσή της.
- 45 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει δεκτό το επιχείρημα με το οποίο η Επιτροπή προβάλλει ότι ο υπό κρίση λόγος αναιρέσεως είναι αλυσιτελής.
- *Επί της ουσίας*
- 46 Οι αναιρεσείουσες βάζουν κατά της συλλογιστικής του Γενικού Δικαστηρίου που εκτίθεται στις σκέψεις 61 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως. Κατά τις αναιρεσείουσες, η συλλογιστική αυτή πάσχει πλάνη περί το δίκαιο, καθόσον στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία, μεταξύ άλλων, του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.
- 47 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής και, ειδικότερα, σε ζητήματα μέτρων εμπορικής άμυνας, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως λόγω της πολυπλοκότητας των οικονομικών, πολιτικών και νομικών καταστάσεων που πρέπει να εξετάσουν. Δεδομένου ότι η εφαρμογή του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού προϋποθέτει την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων, ο δικαστικός έλεγχος μιας τέτοιας εκτιμήσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση του ότι τηρήθηκαν οι διαδικαστικοί κανόνες, του ότι συνέβησαν πράγματι τα περιστατικά επί των οποίων στηρίχθηκε η επίμαχη επιλογή και του ότι δεν υπήρξε ούτε πρόδηλη πλάνη κατά την εκτίμηση των περιστατικών αυτών, ούτε ενέργεια κατά κατάχρηση εξουσίας (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale, C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψεις 40 και 41, και της 16ης Φεβρουαρίου 2012, Συμβούλιο και Επιτροπή κατά Interpipe Niko Tube και Interpipe NTRP, C-191/09 P και C-200/09 P, EU:C:2012:78, σκέψη 63).
- 48 Προκειμένου να καταλήξει στο περιλαμβανόμενο στη σκέψη 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως συμπέρασμα ότι το Συμβούλιο, εξαιρώντας από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ τους τύπους προϊόντων που δεν αντιστοιχούσαν σε κανένα από τα προϊόντα που κατασκευάζει και πωλεί ο Ινδός παραγωγός, δεν είχε υποπέσει σε καμία πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, με αποτέλεσμα ο επίδικος κανονισμός να μην συνιστά παράβαση ούτε του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού

- ούτε του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντντάμπινγκ, το Γενικό Δικαστήριο εξέτασε, όπως προκύπτει από τη σκέψη 61 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, αν μια τέτοια προσέγγιση ήταν δυνατή βάσει του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού και του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντντάμπινγκ, τα οποία, αφενός, προβλέπουν ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τις τιμές όλων των εξαγωγικών συναλλαγών που είναι συγκρίσιμες με την κανονική αξία και τα οποία, αφετέρου, παραπέμπουν στις σχετικές διατάξεις που διέπουν τη δίκαιη σύγκριση.
- 49 Το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε, κατ' αρχάς, στη σκέψη 63 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, καίτοι οι τύποι του υπό εξέταση προϊόντος μπορούσαν να θεωρηθούν ως συγκρίσιμοι, εντούτοις, τούτο δεν ίσχυε όσον αφορά τις τιμές των τύπων του προϊόντος αυτού που δεν είχαν κατασκευαστεί ή πωληθεί από τον ως άνω παραγωγό. Επομένως, κατά το Γενικό Δικαστήριο, η ανυπαρξία τιμών ως προς ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος, οι οποίοι εντούτοις ήταν ομοειδείς, παρεμπόδιζε τη διεξαγωγή της συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής. Εν συνεχεία, το Γενικό Δικαστήριο έκρινε, στις σκέψεις 71, 80 και 84 της εν λόγω αποφάσεως, ότι, λαμβανομένου υπόψη του κινδύνου ελλείψεως ακριβείας σε περίπτωση χρήσεως μεθόδων υπολογισμού της κανονικής αξίας των μη πωλουμένων από τον Ινδό παραγωγό προϊόντων, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης είχαν ορθώς καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προταθείσα από αυτά προσέγγιση ήταν δίκαιη και ότι τυχόν χρήση τέτοιων μεθόδων δεν θα είχε διασφαλίσει τη διεξαγωγή ακριβέστερης ή δικαιότερης συγκρίσεως. Τέλος, στη σκέψη 85 της ίδιας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι δεν ασκεί επιρροή εν προκειμένω η απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), για τον λόγο ότι, αντιθέτως προς ό,τι συμβαίνει εν προκειμένω, στην υπόθεση επί της οποίας είχε εκδοθεί η απόφαση αυτή, το περιθώριο ντάμπινγκ δεν είχε υπολογισθεί βάσει σημαντικής εκπροσωπήσεως των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 50 Ακολουθώντας αυτό το σκεπτικό, το Γενικό Δικαστήριο εκτίμησε ότι, στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης βασιμώς εξαίρεσαν από τον υπολογισμό αυτόν ορισμένες εξαγωγικές συναλλαγές, λόγω της ανυπαρξίας «συγκρίσιμων τιμών» και υπό συνθήκες υπό τις οποίες καμία άλλη μέθοδος υπολογισμού δεν θα είχε καταστήσει δυνατή τη διεξαγωγή μιας «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως», εφόσον ο εν λόγω υπολογισμός διεξήχθη βάσει «σημαντικής εκπροσωπήσεως» των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 51 Επομένως, πρέπει να διερευνηθεί αν, όπως υποστηρίζουν οι αναιρεσείουσες, η συλλογιστική αυτή του Γενικού Δικαστηρίου πάσχει πλάνη περί το δίκαιο.
- 52 Πρώτον, προκειμένου να προσδιορισθεί αν, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11 του βασικού κανονισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη όλες τις εξαγωγικές συναλλαγές ή αν είναι θεμιτή η εκ μέρους των εν λόγω οργάνων εξαίρεση ορισμένων εκ των συναλλαγών αυτών για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, επιβάλλεται να αναλυθούν το γράμμα της διατάξεως αυτής, το πλαίσιο στο οποίο αυτή εντάσσεται και οι σκοποί της (απόφαση της 16ης Απριλίου 2015, Angerer, C-477/13, EU:C:2015:239, σκέψη 26 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 53 Όσον αφορά, κατ' αρχάς, το γράμμα της διατάξεως αυτής, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή προβλέπει δύο μεθόδους συγκρίσεως της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής: αφενός, μια λεγόμενη «συμμετρική» μέθοδο, η οποία βασίζεται είτε στη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση, είτε στη σύγκριση για κάθε συναλλαγή ξεχωριστά, και, αφετέρου, μια λεγόμενη «ασύμμετρη» μέθοδο, η οποία βασίζεται στη σύγκριση μιας μέσης σταθμισμένης κανονικής αξίας με τις τιμές όλων των επιμέρους συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση. Όποια και αν είναι η μέθοδος συγκρίσεως, το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού κάνει αναφορά σε «όλ[ες] τ[ις] συναλλαγ[ές] με αντικείμενο εξαγωγές στην [Ένωση]». Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 71 των προτάσεών του, αυτή η διατύπωση παρέχει τη δυνατότητα να θεωρηθεί ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης δεν μπορούν να εξαιρούν από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ τις εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος.

54. Εν συνεχεία, όσον αφορά τον σκοπό που επιδιώκεται με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι τόσο η συμμετρική όσο και η ασύμμετρη μέθοδος υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ πρέπει να παρέχουν τη δυνατότητα να απεικονίζεται η πραγματική έκταση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ.
55. Όπως όμως υπογράμμισε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 67 των προτάσεών του, η εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης εξαίρεση των εξαγωγικών συναλλαγών των σχετικών με ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ αντιστρατεύεται τον σκοπό αυτό. Πράγματι, το επακόλουθο μιας τέτοιας εξαιρέσεως είναι η αδυναμία των εν λόγω θεσμικών οργάνων να μετρήσουν τον αντίκτυπο που οι συναλλαγές αυτές μπορούν να έχουν ως προς τον εν λόγω υπολογισμό, κατά τρόπον ώστε τα εν λόγω θεσμικά όργανα δεν μπορούν να βεβαιωθούν ότι το υπολογισθέν περιθώριο ντάμπινγκ απεικονίζει την πραγματική έκταση των εφαρμοζόμενων πρακτικών ντάμπινγκ.
56. Τέλος, όσον αφορά το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, από το άρθρο 1 του κανονισμού αυτού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αρχές», προκύπτει ότι η έρευνα αντιντάμπινγκ αφορά ένα συγκεκριμένο προϊόν, το οποίο αποκαλείται «υπό εξέταση προϊόν» και το οποίο προσδιορίζεται από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την έναρξη της έρευνας αυτής.
57. Ως εκ τούτου, το άρθρο 1, παράγραφος 2, του εν λόγω κανονισμού ορίζει ότι ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Ένωση είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής. Επιπλέον, το άρθρο 1, παράγραφος 4, του ίδιου κανονισμού προβλέπει ότι, για τους σκοπούς της εφαρμογής του βασικού κανονισμού, η έννοια του «ομοειδούς προϊόντος» πρέπει να εκλαμβάνεται ως αφορώσα ένα προϊόν πανομοιότυπο με το «υπό εξέταση προϊόν». Επομένως, το περιθώριο ντάμπινγκ υπολογίζεται ακριβώς με βάση τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος», όπως αυτός έχει προταθεί από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την έναρξη της έρευνας.
58. Ομοίως, από το άρθρο 3, παράγραφοι 2, 3 και 8, του βασικού κανονισμού, που παραπέμπει στην έννοια του «ομοειδούς προϊόντος», προκύπτει ότι ο προσδιορισμός εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης του κατά πόσον ο κλάδος παραγωγής της Ένωσης έχει υποστεί ζημία λόγω των εισαγωγών που αποτέλεσαν αντικείμενο ντάμπινγκ χωρεί ακριβώς βάσει του «υπό εξέταση προϊόντος».
59. Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 64 των προτάσεών του, ο ορισμός του «υπό εξέταση προϊόντος», κατά την έναρξη της έρευνας, δεν απαγορεύει στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να υποδιαιρούν το προϊόν αυτό σε τύπους ή μοντέλα διακριτών προϊόντων και να στηρίζονται σε συγκρίσεις μεταξύ της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, για κάθε μοντέλο ξεχωριστά ή για κάθε τύπο ξεχωριστά.
60. Ωστόσο, γεγονός παραμένει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να καθορίζουν, κατά τρόπο συνεπή προς έναν τέτοιο ορισμό, ένα συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ, για το «υπό εξέταση προϊόν» στο σύνολό του. Οποιαδήποτε άλλη ερμηνεία θα κατέληγε στο να παρέχεται στα εν λόγω θεσμικά όργανα η δυνατότητα να επηρεάζουν το αποτέλεσμα του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ, προβαίνοντας στην εξαίρεση ενός ή περισσότερων επιμέρους τύπων ή μοντέλων προϊόντων του «υπό εξέταση προϊόντος», όπως αυτό έχει ορισθεί κατά την έναρξη της έρευνας.
61. Επομένως, λαμβανομένου υπόψη του γράμματός του, του σκοπού του και του πλαισίου στο οποίο εντάσσεται, το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιτρέπει την εξαίρεση από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγής στην Ένωση που αφορούν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος. Αντιθέτως, από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη το σύνολο των συναλλαγών αυτών προς τον σκοπό του εν λόγω υπολογισμού.

- 62 Πρέπει να προστεθεί ότι κανένα από τα επιχειρήματα που αντλούν το Συμβούλιο και η Επιτροπή από την ερμηνεία του άρθρου 2.4.2 της συμφωνίας αντιντάμπινγκ δεν είναι ικανό να κλονίσει το συμπέρασμα αυτό.
- 63 Επιπλέον, το εν λόγω συμπέρασμα επιρρωννύεται από την απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547, σκέψη 56). Στην απόφαση εκείνη, το Δικαστήριο υπενθύμισε το κείμενο του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, σύμφωνα με το οποίο η μέση σταθμισμένη κανονική αξία συγκρίνεται «με τον σταθμισμένο μέσο όρο των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές» στην Ένωση. Κατόπιν της υπομνήσεως αυτής, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο είχε υποπέσει σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως καθόσον δεν είχε υπολογίσει το συνολικό περιθώριο ντάμπινγκ επί τη βάσει συγκρίσεων που αντικατοπτρίζουν πλήρως όλες τις συγκρίσιμες τιμές εξαγωγής.
- 64 Βεβαίως, η ως άνω απόφαση αφορούσε τη χρήση της λεγόμενης μεθόδου του «μηδενισμού» των αρνητικών περιθωρίων ντάμπινγκ κατά τον υπολογισμό του συνολικού περιθωρίου ντάμπινγκ, που αποτελεί ζήτημα διαφορετικό από το επίμαχο στην υπό κρίση υπόθεση ζήτημα της εξαιρέσεως ορισμένων συναλλαγών από τον υπολογισμό αυτό λόγω ανυπαρξίας αντιστοίχων προϊόντων που να κατασκευάζονται και να πωλούνται από τον παραγωγό της ανάλογης χώρας. Ωστόσο, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 82 των προτάσεων του, τόσο η υπόθεση επί της οποίας είχε εκδοθεί η ως άνω απόφαση όσο και η υπό κρίση υπόθεση αφορούν τη μη λήψη υπόψη των τιμών ορισμένων εξαγωγικών συναλλαγών κατά τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ. Συναφώς, έχει ελάχιστη σημασία το ότι, στην υπό κρίση υπόθεση, οι τιμές ορισμένων εξαγωγικών συναλλαγών αγνοήθηκαν πλήρως ενώ, στην υπόθεση επί της οποίας είχε εκδοθεί η απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547), οι τιμές αυτές είχαν μόνον εν μέρει αγνοηθεί, υπό την έννοια ότι, κατ' ουσίαν, είχαν μεταβληθεί.
- 65 Σε αντίθεση με τις εκτιμήσεις που εκτίθενται στη σκέψη 85 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, το γεγονός ότι, εν προκειμένω, το περιθώριο ντάμπινγκ έχει υπολογισθεί βάσει «σημαντικής εκπροσωπήσεως» των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για να αποκλεισθεί η λυσιτέλεια της αποφάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, EU:C:2007:547). Πράγματι, πέραν του ότι οι αναιρεσεύουσες αμφισβητούν την αντιπροσωπευτικότητα των συναλλαγών τις οποίες έλαβαν υπόψη τα θεσμικά όργανα της Ένωσης για τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ, κανένα στοιχείο περιλαμβανόμενο στο άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού δεν παρέχει τη δυνατότητα υπολογισμού του περιθωρίου αυτού βάσει «σημαντικής εκπροσωπήσεως» των τύπων του υπό εξέταση προϊόντος.
- 66 Δεύτερον, πρέπει να διερευνηθεί αν, παρά το περιεχόμενο του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, όπως αυτό διευκρινίστηκε στη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, το Γενικό Δικαστήριο ορθώς εκτίμησε, στη σκέψη 64 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης είχαν δικαίωμα να εξαιρέσουν εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούσαν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος, εξυπακουμένου ότι δεν υπήρχαν, για αυτούς τους τύπους προϊόντων, «συγκρίσιμες τιμές» και ότι η χρήση μιας άλλης μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας δεν θα διασφάλιζε τη διεξαγωγή μιας «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως».
- 67 Αφενός, όσον αφορά την ανυπαρξία «συγκρίσιμων τιμών», πρέπει να επισημανθεί ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού, το περιθώριο ντάμπινγκ υπολογίζεται διά της διεξαγωγής συγκρίσεως μεταξύ της κανονικής αξίας και των τιμών όλων των συναλλαγών με αντικείμενο εξαγωγές στην Ένωση, «με την επιφύλαξη των συναφών διατάξεων που διέπουν το θέμα της δίκαιης σύγκρισης». Το τελευταίο αυτό σκέλος της φράσης παραπέμπει στο άρθρο 2, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού, που προβλέπει ότι, όταν η κανονική αξία και η τιμή εξαγωγής δεν μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο δίκαιης σύγκρισης, πραγματοποιείται προσαρμογή, προκειμένου να ληφθούν δεόντως υπόψη διαφορές των παραγόντων για τους οποίους προβάλλεται ο ισχυρισμός και αποδεικνύεται ότι επηρεάζουν τις τιμές. Επομένως, η συγκρισιμότητα

των τιμών λαμβάνεται υπόψη όχι στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 11, του εν λόγω κανονισμού, αλλά στο πλαίσιο της εφαρμογής του άρθρου 2, παράγραφος 10, του ίδιου κανονισμού.

- 68 Με άλλα λόγια, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 57 και 61 της παρούσας αποφάσεως, το περιθώριο ντάμπινγκ δυνάμει του άρθρου 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού υπολογίζεται ακριβώς με βάση τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος», όπως αυτός έχει προταθεί από τα θεσμικά όργανα της Ένωσης κατά την έναρξη της έρευνας, χωρίς να είναι δυνατό να εξαιρεθεί, από τον εν λόγω υπολογισμό, κανένας τύπος ή μοντέλο του προϊόντος αυτού. Αντιθέτως, προκειμένου να καταστεί δυνατή η διενέργεια του εν λόγω υπολογισμού, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης θα πρέπει να προβούν σε σύγκριση των τιμών λαμβάνοντας υπόψη, υπό τη μορφή προσαρμογών, τις διαφορές που επηρεάζουν τις τιμές αυτές, κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 10, του εν λόγω κανονισμού.
- 69 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο εσφαλμένως εκτίμησε ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης είχαν δικαίωμα να εξαιρέσουν εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούσαν ορισμένους τύπους του υπό εξέταση προϊόντος στο μέτρο που δεν υπήρχαν, για αυτούς τους τύπους προϊόντων, «συγκρίσιμες τιμές».
- 70 Επιπροσθέτως, επιβάλλεται η διευκρίνιση ότι, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 78 των προτάσεών του, στην πράξη, σε μια περίπτωση, όπως είναι η επίμαχη εν προκειμένω, όπου ο παραγωγός της ανάλογης χώρας δεν παράγει ούτε πωλεί έναν ορισμένο τύπο προϊόντος, τα θεσμικά όργανα της Ένωσης μπορούν είτε να αποφασίσουν να εξαιρέσουν αυτόν τον τύπο προϊόντος από τον ορισμό του «υπό εξέταση προϊόντος», είτε να κατασκευάσουν την κανονική αξία για τον εν λόγω τύπο προϊόντος, έτσι ώστε να μπορούν να λάβουν υπόψη τις εξαγωγικές συναλλαγές που αφορούν τον ίδιο τύπο προϊόντος στο πλαίσιο του υπολογισμού του περιθωρίου ντάμπινγκ.
- 71 Αφετέρου, όσον αφορά το γεγονός ότι η χρήση μιας άλλης μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας δεν θα διασφάλιζε τη διεξαγωγή μιας «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως», και μεν από τον συνδυασμό των παραγράφων 10 και 11 του άρθρου 2 του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι ο υπολογισμός του περιθωρίου ντάμπινγκ πρέπει να στηρίζεται σε «δίκαιη σύγκριση», πλην όμως στις διατάξεις αυτές ουδόλως γίνεται λόγος περί της έννοιας της «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως». Ακόμη και αν γινόταν ενδεχομένως δεκτός ο λυσιτελής χαρακτήρας της έννοιας αυτής, πρέπει να επισημανθεί ότι, όπως προκύπτει από τη σκέψη 61 της παρούσας αποφάσεως, η εξαίρεση των εξαγωγικών συναλλαγών δεν μπορεί να θεωρηθεί ως μέσο για τη διασφάλιση της διεξαγωγής «δίκαιης συγκρίσεως». Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατό να θεωρηθεί ότι η χρήση μιας άλλης μεθόδου υπολογισμού της κανονικής αξίας δεν θα διασφάλιζε τη διεξαγωγή μιας «περισσότερο δίκαιης συγκρίσεως».
- 72 Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο κρίνοντας, στις σκέψεις 61 έως 90 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι το Συμβούλιο μπορούσε να εξαιρέσει από τον υπολογισμό του περιθωρίου ντάμπινγκ τους τύπους προϊόντων που δεν αντιστοιχούσαν σε κανένα από τα προϊόντα που κατασκεύαζε και πωλούσε ο Ινδός παραγωγός.
- 73 Λαμβανομένων υπόψη των προεκτεθέντων, ο πρώτος λόγος αναιρέσεως πρέπει να γίνει δεκτός και η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση πρέπει να αναιρεθεί, χωρίς να παρίσταται ανάγκη να εξετασθούν ούτε τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλονται στο πλαίσιο του πρώτου λόγου αναιρέσεως ούτε ο δεύτερος λόγος αναιρέσεως.

Επί της προσφυγής ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου

- 74 Κατά το άρθρο 61, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε περίπτωση αναιρέσεως της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, το Δικαστήριο μπορεί να αποφανθεί το ίδιο οριστικά επί της διαφοράς, εφόσον είναι ώριμη προς εκδίκαση. Τούτο ισχύει εν προκειμένω.

- 75 Όπως προκύπτει από τις σκέψεις 52 έως 72 της παρούσας αποφάσεως, το Συμβούλιο, εκτιμώντας, με τις αιτιολογικές σκέψεις 82, 102 και 109 του επίδικου κανονισμού, ότι έπρεπε να εξαιρεθούν οι τύποι προϊόντων τους οποίους εξήγαν οι Κινέζοι παραγωγοί-εξαγωγείς και ως προς τους οποίους κανένας αντίστοιχος τύπος δεν είχε παραχθεί και δεν είχε πωληθεί από τον Ινδό παραγωγό, παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 11, του βασικού κανονισμού.
- 76 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να ακυρωθεί ο επίδικος κανονισμός καθόσον αφορά τις αναιρεσιούσες.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 77 Κατά το άρθρο 184, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, όταν η αίτηση αναιρέσεως γίνεται δεκτή και το Δικαστήριο κρίνει το ίδιο οριστικά τη διαφορά, αυτό αποφαινεται επί των εξόδων. Κατά το άρθρο 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου.
- 78 Δεδομένου ότι οι αναιρεσιούσες ζήτησαν την καταδίκη του Συμβουλίου στα δικαστικά έξοδα και ότι το τελευταίο ηττήθηκε, το Συμβούλιο πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα τόσο της πρωτοβάθμιας διαδικασίας στις υποθέσεις T-558/12 και T-559/12 όσο και της ανααιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-376/15 P. Αντιθέτως, δεδομένου ότι το Συμβούλιο ζήτησε την καταδίκη των αναιρεσιουσών στα δικαστικά έξοδα, οι τελευταίες πρέπει να καταδικαστούν στα δικαστικά έξοδα της ανααιρετικής διαδικασίας στην υπόθεση C-377/15 P.
- 79 Κατά το άρθρο 140, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, που εφαρμόζεται στην ανααιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 184, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη και τα θεσμικά όργανα που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.
- 80 Κατά συνέπεια, η Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν την πρωτοβάθμια διαδικασία στις υποθέσεις T-558/12 και T-559/12 καθώς και την ανααιρετική διαδικασία στις υποθέσεις C-376/15 P και C-377/15 P.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφασίζει:

- 1) Αναίρει την απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης της 29ης Απριλίου 2015, Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener κατά Συμβουλίου (T-558/12 και T-559/12, EU:T:2015:237).**
- 2) Ακυρώνει τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 924/2012 του Συμβουλίου, της 4ης Οκτωβρίου 2012, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 91/2009 για την επιβολή οριστικού δασμού αντνιτάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συνδετήρων από σίδηρο ή χάλυβα καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας, καθόσον αφορά τις Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd.**
- 3) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως στην υπόθεση C-377/15 P.**
- 4) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης φέρει, πέραν των δικών του δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd και τα οποία αφορούν τόσο την πρωτοβάθμια διαδικασία στις υποθέσεις T-558/12 και T-559/12 όσο και την ανααιρετική διαδικασία στην υπόθεση C-376/15 P.**

- 5) Οι Changshu City Standard Parts Factory και Ningbo Jinding Fastener Co. Ltd φέρουν, πέραν των δικών τους δικαστικών εξόδων, και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα οποία αφορούν την αναιρετική διαδικασία στην υπόθεση C-377/15 P.
- 6) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή φέρει τα δικαστικά της έξοδα που αφορούν τις πρωτοβάθμιες διαδικασίες στις υποθέσεις T-558/12 και T-559/12 καθώς και τις αναιρετικές διαδικασίες στις υποθέσεις C-376/15 P και C-377/15 P.

(υπογραφές)